

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közmívelődési és szépirodalmi lap.

A Brassói Magyar Kaszinónak, az E. M. K. E. brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztési iroda: Brassó, Kapu-utca 24. szám alatt. Hónk a lap szellemi felelős közlemények intézkedők. Felelős szerkesztő: D. ZAKARIÁS JÁNOS. Készítők vissza nem adhatók. Lapkiadó: Közművelődési nyomda Brassó. Lapkiadó: Közművelődési nyomda Brassó.

Lapunk olvasóihoz.

Uj negyedév köszöntök állunk. Jelentősebbek negyedév között. Ugy érezük magunkat, mint a gyermek, a ki már a szám lábán tud állani. Sőt nem is úgy, hanem mint az ifju, a ki már a maga erejéből, a maga emberségéből meg tud élni.

E gyermek, a ki a maga lábán meg tud állni, ez ifju, a ki a maga emberségéből, a maga erejéből meg tud élni: a "Brassó"; annak szellemi munkái, olvasói, angyai támogatói, a brassói, a brassómegyei, fogarasi és szabolcsmegyei magyarok.

Ezek a faktok együttvére segítették arra, hogy saját erejükből egy lapot tartassunk fenn, egy lapot, mely az őkre derékeltek képviseli, mely tört nyit a vélekedések szabad nyilvánosságát.

E három meg, de főleg Brassó városa, a Brassómegye — hisz ez a lap központja, — akkora magyar szellemi intelligenciával rendelkezik, hogy a "Brassó"-t oly magas szellemi színvonalon tudja tartani, a milyen színvonalon mi meg tud állni.

Az anyagi támogatásról a vidék azt nem mondhatja: E részekben a lap vezetésében a legutóbbi években történt sárk változások sokat, nagyon sokat ártott a lapnak.

Ennek nyomasztó hatását éreztük a folyót éregezhessen is.

De hiszünk, tudjuk, hogy ez csak muló baj volt.

TÁRSASÁG.

Csak egyet szeretett.

Irta: Csorba Emma.

"Tiszta partján egy füzes,
Oda jár, a ki szeretőm"

Ezt dalogatták a tiszaménai leányok, ha elmentek vizet mereni a Tiszára és fölkeresték a jó lejárót a füzesben.

De hát a ki nem szeretőse? — az hóvá meggy? mondogatta magában a kis Irma, midáit apró kövecskék dobált a folyó szírára, figyelmesen vizsgálta az elsüllyedt köveket utána követgettek köröket.

Milyen boldogság is az állítócs szerelem, bár is, én legalább mindenkit egyformán szeretek. A biblia is azt mondja, a mit én: "Szeres minden felebarátodat, mint te magadat!"

Felugrott helyéről, körültekintett és mivel senki sem látott a közelben, egy folyótentet a Bodinak, mely elmaradt től a valami bogarat hajkolták. Összetérték az egész föld minden víztömegét, minden madárkötő rejtegette tudták.

Irma, habár már tízezerfolyó ére, még nagyon gyermek volt. Péntek szombath a pajkoság egész végtelenségig sugárzott ki.

Már alkonyodni kezdett, mire nagy fá-

radian haza értek. Apja, az öreg Rónay kapitány komoly pillantással fogadta a nehémedget leányt.

— Némde, már magint összehoztatott a füzest? Pedig már kisse komolyabban kellene gondolkodnod. Erődj be és pihend ki magad egy kisse, fozat becsülni van veled!

Rónay kapitány haza nagyon csendes volt. Az egész háznap Irma volt egy öreg szakácsnőből, az az öreg Jósiból állott. Irma anyja korán elhalt. Helyette nagy gondjai apja meg a Jósit nevelték a kis leányt. Tízévet ére korában beadták a nővérdő. Két hónapja, hogy elhagyta az intézet és csöngő dalával folytatja a nagy édeni csendét.

Vasárnap után Rónay lement leányával a kertbe. Egy padon helyt foglaltak.

— Irma! — kezdte meg komoly arckifejezéssel, — már ideje, hogy te is komolyabban gondolkodjál. Két kőrét már elutasítottál, azt vette okát, hogy egyiket sem szeretted. Ma itt jött Kerendy Géza és megkérte kezdet. Ha oda is igérem, Utánad kiderülök, de pirulva keltél beállalnom, hogy a kasszony a tüzében a Bodinál szalagál. Holnap ujjon elől választod. Tehat cselekedj okosan és ne szomoríts többé gyermekes ötleteiddel! — Ezzel felállott, megcsókolta Irmat és eltávozott.

Mintuq egy kis gyermek babját rettek volna el, bámulni maga előt — Így hát férj-

hoz kell mennem — suttogott magában. — Ej-mit! — jobb most, mint később. Szeretni ugy sem tudok egyet sem. Majd csak megszokom. Holnap fölveszem az új ruhákat és komoly, nagyvárosi mimikával fogadom az új vőlegényt. Nagyon leeresztettem fogadom, hogy gondolkodj, ha is milyen szerelmes a nagy bűbője! — Iahaha, milyen nagyvessző lesz! — és úgrándozva, csöngő netvetéssel, Bodri által követve visszatért a házba.

Ménapp csakugyan előkereszt Kerendy Géza, az új leánykérő. Torpe kis férfi, vastag orra, szürke szemű, idomatlan alakú. Az öreg szakácsné nagyon sóhajtott, a mint a benyúlban meglátta.

— Szegény kis cseendő madarom, ohhoz a tuzokhoz most, drága kité kasszonyom? — Nem hiszem, soha sem!

Beszérelte a vendéget a társalgóba. Rónay szívesen fogadta, ugyszintén Irma is, a ki ma valóságos úgylevél volt. Kerendy egészen el volt ragadtatva Irma bájos megjelenéséről. Hamar előadta szeretője kezét oda is igéte. Elhatározták még azon nap, hogy négy hét múlva meg lesz az esküvő. Irma tehát megegyezett volt.

A négy hét madárkasszonyon röpült. Az idő gyorsan tellett el a késztőldelel. A városban általános beszéd tárgyává vált Irma esküvője.

A nagy nap is elérkezett, az esküvő

höz kell mennem — suttogott magában. — Ej-mit! — jobb most, mint később. Szeretni ugy sem tudok egyet sem. Majd csak megszokom. Holnap fölveszem az új ruhákat és komoly, nagyvárosi mimikával fogadom az új vőlegényt. Nagyon leeresztettem fogadom, hogy gondolkodj, ha is milyen szerelmes a nagy bűbője! — Iahaha, milyen nagyvessző lesz! — és úgrándozva, csöngő netvetéssel, Bodri által követve visszatért a házba.

Ménapp csakugyan előkereszt Kerendy Géza, az új leánykérő. Torpe kis férfi, vastag orra, szürke szemű, idomatlan alakú. Az öreg szakácsné nagyon sóhajtott, a mint a benyúlban meglátta.

— Szegény kis cseendő madarom, ohhoz a tuzokhoz most, drága kité kasszonyom? — Nem hiszem, soha sem!

Beszérelte a vendéget a társalgóba. Rónay szívesen fogadta, ugyszintén Irma is, a ki ma valóságos úgylevél volt. Kerendy egészen el volt ragadtatva Irma bájos megjelenéséről. Hamar előadta szeretője kezét oda is igéte. Elhatározták még azon nap, hogy négy hét múlva meg lesz az esküvő. Irma tehát megegyezett volt.

A négy hét madárkasszonyon röpült. Az idő gyorsan tellett el a késztőldelel. A városban általános beszéd tárgyává vált Irma esküvője.

A nagy nap is elérkezett, az esküvő

Hirdetések felvételnek a kiadó-irodában.

Hirdetőknek díja:

4 határon átnyúlóan vagy annak helye 8 kr. Nagyobb és többeszeri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után meg. Kétféle 30 kr. helyettesi határ.

Vételek: határon átnyúló 10 kr. Hirdetők és vételek díjat előre fizetendő.

Igaz, hogy — habár önálló államot képezünk — még sem bírjuk függetlenségünk, önállóságunk, államiságunk minden attribútumát.

De ez ne aggaszson, ne lauskasszon, ne tartson vissza a hazafias munkától, a lelkes nemzeti tevékenységtől!

Sőt inkább legyen ostrom a további munkára.

A törvényes alap megvan, a melyen fölépíthetjük, fejleszthetjük önállóságunkat, függetlenségünket.

De míg a továbbfejlesztés ideje és alkalma elérkezik, addig is meg nem szűn munkálkodni legyünk rajta, hogy nemzeünk belsőleg megerősítessék.

Terjesztjük magunk körében az egy-másra utalásig, az újszerűtől érzéket. Maradjunk hazánk határai között. Vessük emlénkibe, tartásuk mindig szemünk előtt, hogy itt élünk, halunk kell!

Egy ezért azon legyünk, hogy azokat támogassuk, azokat fűzzük magunkhoz szorosabban, a kiket egyelőre ki élünk. Minden szakszerűtlen kiélegetéssel: keressük először honfitársainkat.

Szántán terjesztjük, műveljük, ápoljuk edes magyar anyanyelvünket.

Ez van most sok oldalról erősen meg-támadva, ez a legrágább kincsünk, ez legszűkebb tulajdonunk, ezen csüngünk meleg szeretettel, ezt védjük buzgó, kitartással.

Ne bántuk idegen ajku polgártársainkat, — míg ok nem térnek eleink, nyelvünk a állami integritásunk ellen, — de viszont soha ne melegezzünk egy

napja. Irma naivságában boldognak érezte magát. Mint egy gyermek örül a szíves fehérség ruhájának, a fényes nasutaknak meg a finom ételeknek. Az új év azonnal beköszöntött finom társaságba, hercegnőként lakott. Párja, jelszó, istentette, kívánságait számőrlő lelovasa.

Es Irma? Boldog volt. Bőrijét boldog mosolygással, ha hasajtott a hivatalból, megelégedettség és nyugodtság érezte magát új otthonában.

II.

A tavasz elmúlt. Eljött a nyár forró napjainak, tikkasztó melegével. A város utcáin aprig lehetett embert látni. Kerendy a kért szabadságot nem kapta meg és így kénytelen voltak a nyarat a városban töltani.

Egy napon kossai robogott be a kapun és kiszállott belőle Irma anyjának egy távoli rokona, a ki gyermekkorától szerette Irmat. Megírta a fiatal asszonyt legalább is két hétre magához birtokba; Kerendy csakhamar ráállott az alkura és imádkozott hogy kérésre beengedje, hogy két hetet töltsön az Kati néminél.

Az előzeteslesek hamar megtörténtek és a midőn a nap mellege egy kicsit szűn, szívesen bucsúzott el Irma férjétől, azon igérte, hogy minden nap írt fog. Még egy utolsó csók, és a fogat elrohogott.

Pünkösdi és Társai uraknál
TÜRKÖSÖN, u. p. HOSSZUFALU,
ísmint
a „BRASSÓ“ irodahivatalában is.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundatia pentru Scoala - BCU Cluj-Napoca.

